



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 996/2023
10.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Марије Аксентијевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 347/21 од 21.03.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж 90/23 од 09.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марије Аксентијевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 347/21 од 21.03.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж 90/23 од 09.06.2023. године у односу на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 347/21 од 21.03.2023. године, окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, па јој је изречена условна осуда, тако што су, за свако кривично дело за које је оглашена кривом том пресудом, најпре, утврђене појединачне казне затвора у трајању од по три месеца, а потом утврђена јединствена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљена за време проверавања од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом је одлучено о трошковима кривичног поступка како је то ближе опредељено у изреци пресуде, а оштећена ББ и ВВ су, ради остваривања имовинско правног захтева, упућене на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 90/23 од 09.06.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Марија Аксентијевић, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и побијане правноснажне пресуде укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у смилу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против које је захтев за заштиту законитости поднет, те је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене, у односу на кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, извршено на штету оштећеног ГГ, у захтеву истиче да је у конкретном случају изостала последица, као битно обележје тог кривичног дела, у виду угрожавања спокојства или телесног интегритета члана своје породице. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи да је кривично дело насиље у породици последично кривично дело, у ком смислу је за наступање последице дела – угрожавање телесног интегритета, неопходно да је проузрокована конкретна опасност на страни оштећеног, која траје одређено време и да радња кривичног дела доведе до одређеног континуираног стања угрожености. Бранилац затим цитира садржину исказа оштећеног ГГ у делу где наводи: „Није то био нешто јак ударац...“ и износи став да нижестепени судови нису утврдили да је описано једнократно понашање окривљене довело до стања угрожености члана породице у одређеном трајању.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, Врховни суд оцењује као неосноване.

Околности изнете у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене истицала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за свој закључак да се у радњама окривљене стичу сва законска субјективна и објективна обележја кривичних дела за која је оглашена кривом правноснажном пресудом, укључујући и последицу кривичног дела насиље у породици извршеног на штету оштећеног ГГ, у образложењу пресуде на страни 3, у петом ставу, страни 4, и страни 5 у првом ставу, дао јасне и довољне разлоге, које Врховни суд прихвата и на те разлоге, у смислу члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да је у погледу кривичног дела, које је предмет оптужбе, примењен закон који се не може применити, с обзиром на то да су се радње окривљене учињене према супругу – оштећеном ГГ, могле правно квалификовати једино као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а не као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона, бранилац окривљене указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни 5, став 1. и 2. и страни 6. став 1. дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Поред изнетог, бранилац у захтеву наводи и то да је суд погрешно утврдио да је окривљена изговарала било какве претње и „махала косом према неком“ и да из противречних исказа сведока оштећених не произлази да су исти услед радњи окривљене доведени у једно трајније стање, које се састоји у осећају угрожености. По оцени овога суда, бранилац окривљене изнетим наводима захтева износи сопствену оцену доказа изведених у току поступка полемишући са чињеничним закључцима суда, везано за постојање кривичних дела и кривице окривљене, чиме указује на погрешно и непотпуно чињенично стање у правноснажној пресуди, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац у захтеву наводи и то да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, којим наводима указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 440. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. и 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић